Aralık 1980 ; Sayı:26

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ (MARKSİST-LENİNİST) YAYIN ORGANI

cunta, hakim sınıfların soygun ve talan bütçesini açıkladı:

İşçiler, köylüler, çeşitli milliyetlerden halkımız ;

Faşist cuntanın kurduğu hükümetin Maliye Bakanı Kaya Erdem, Aralık ayı başında komprador patronların ve toprak ağalarının devletinin 1981 yılı bütçesini açıkladı. Yapılan açıklamaya göre hakim sınıfların 1981 yılındaki bütçesi 1 trilyon 581 milyar Türk Lirası olacak. Bu yıl bu rakama ulaşan bütçe, geçen 1980 yılı için 757 milyar TL idi. Bir yıl içinde artış 824 milyar TL dir. Yani hakim sınıfların devletinin bu yıl yapacağı harcamalar geçen yıl yaptığı harcamaların bir misli artmıştır.

Bu nasıl olmaktadır? Bu değirmenin suyu nerden geliyor? Önce bütçenin bunca şişkin olmasının temel sebebi TL nin sürekli değer kaybetmesi ; paranın satın alma gücünün sürekli düşmesidir. On yıl önce şehirlerde 75 kuruş olan ekmek, bugün yarı yarıya küçülmüştür, fiyatı 10-15 lira arasında değişmektedir. Halkın en önemli ihtiyaç maddelerinin fiyatları her yıl ortalama bir misli artmaktadır. Bu durumda bütçenin bir yıl içinde bir misli artması, hakim sınıfların iktisadi çöküntülerini ifade etmekte; onların da paranın değer kaybetmeye devam edeceğinden yola çıktıklarını göstermektedir. Paranın satın alma gücünün sürekli düşmesi, hakim sınıfların piyasaya sürekli yeni karşılıksız para sürmesi ile karşılanmaktadır. İşte yeni bütçedeki "artışın" birinci kaynağı budur: Enflasyondur ! Hakim sınıflar bütçe artışının görünüşte olmayan, gerçek olan kısmını yine işçilerden, memurlardan ücretli hizmetlilerden, küçük üreticilerden, küçük esnaftan aldığı doğrudan vergiler; yine halkın sırtından çıkan tekel maddelerinden alınan dolaylı vergilerden çıkaracaklardır. Kaya Erdem açıklamasında 1981 yılı harcamalarının %86 sının vergi gelirlerinden sağlanacağını açıklamıştır. Vergi gelirlerinin çok büyük bir kısmını ise işçilerden, memurlardan alı -

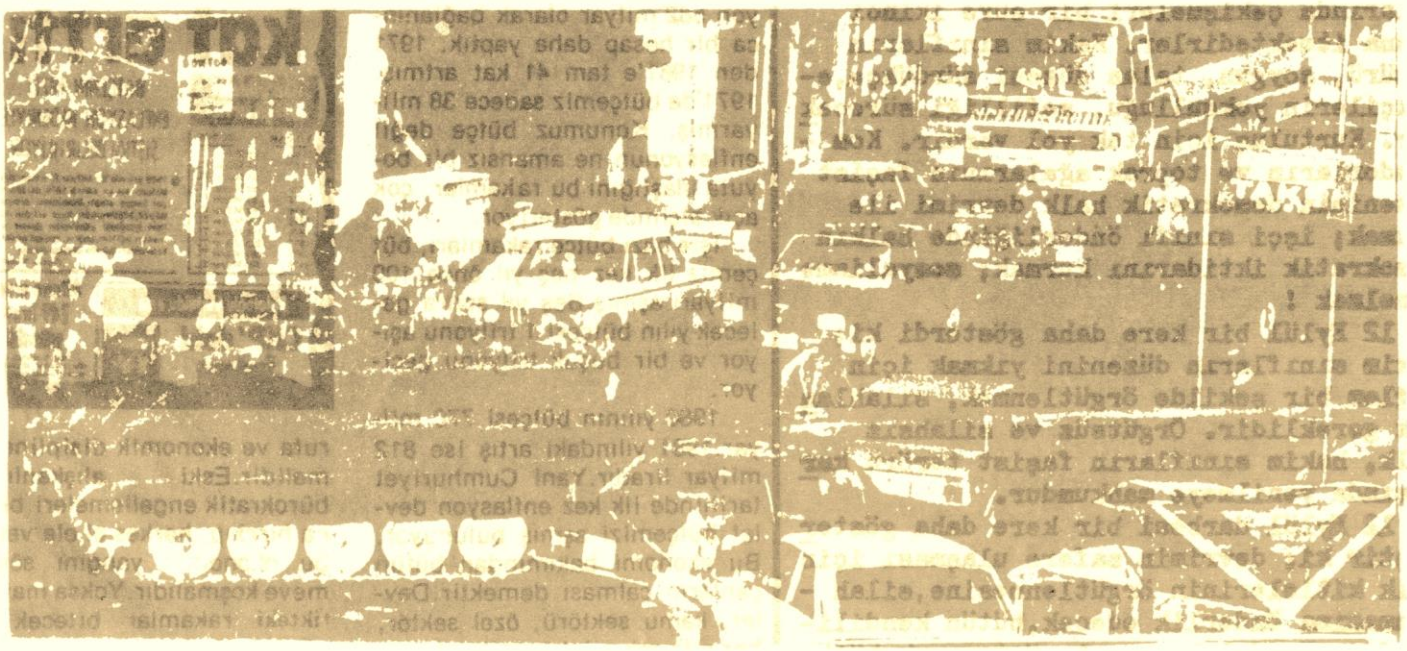

Hakim sınıfların faşist terörüne karşı; sömürü, soygun, talan düzenini yıkmak için
ÖRGÜTLENELİM ! SİLAHLANALIM !

nan ücret vergisi oluşturmaktadır. Hakim sınıflar yine har vurup harman savuracaklardır. Acısını çekecek olan, her gün daha yoksullaşan emekçi halktır.

1981 yılı bütçesinde, bir yıl önceye oranla en fazla artış gören bölümler içinde Milli Savunma Bakanlığı (%161) Emniyet Genel Müdürlüğü (%85) Jandarma Genel Komutanlığı (%131) başta gelmektedir. Bu bölüme ayrılan bütçe, tüm bütçenin hemen hemen dörtte birini oluşturmaktadır. Emekçi halktan alınan vergiler, kurşun olup, işkence olup, zindan olup, hakim sınıflar tarafından halkı ezmek için kullanılmaktadır.

Hakim sınıfların bütün bütçelerinde olduğu gibi, bu bütçede sömürü, soygun, talan bütçesidir. Bu bütçe bir avuç emperyalist uşağı kompradorun, toprak ağasının, bir avuç kan emici asalağın ceplerini, göbeklerini biraz daha şişirme bütçesidir. Halk için, emekçiler için bu bütçenin getirdiği yararlı hiç bir şey yoktur. Kaya Erdem tarafından açıklanan, memurlara yapılacak 1250-1500 TL. arasındaki zam; enflasyon karşısında, kızgın taşa düşen bir damla su gibidir. Bu para yeni vergiler ve zamlarla daha memurların eline geçmeden yok olup gidecektir. 1981 bütçesi, halktan yana olduğu palavraları atan faşist cuntanın gerçekte emperyalizmin ve onların ülkemizdeki uşaklarının cuntası olduğunu bir kere daha göstermiştir.

Halkımız;

Hakim sınıflar, bizden emdikleri kanla gelişen sülükler, asalaklardır. Onların zenginliği ve refahı; bizlerin yoksulluğu, açlığı, perişanlığı üzerine kuruludur. Onlar kurdukları sömürü düzenini sürdürebilmek için en küçük bir başkaldırıyı bile faşist şiddetle ezmeye çalışmaktadırlar. Halkımızın mücadelesi onların düzenini tehdit eder boyutlara varınca 12 Eylülde olduğu gibi, faşist orduyu doğrudan devreye sokmakta; kendi aralarında çekişmeleri bir süre ikinci plana itmektedirler. Hakim sınıfların sömürü, soygun, talan düzeni sürdükçe, emekçilerin yoksulluğu, sefilliği sürecektir. Kurtuluş için tek yol vardır. Kompradorların ve toprak ağalarının faşist düzeninin demokratik halk devrimi ile yıkmak; işçi sınıfı önderliğinde halkın demokratik iktidarını kurmak; sosyalizme yönelmek !

12 Eylül bir kere daha gösterdi ki; hakim sınıfların düzenini yıkmak için sağlam bir şekilde örgütlenmek, silahlanmak gereklidir. Örgütsüz ve silahsız halk, hakim sınıfların faşist terörü karşısında yenilmeye mahkumdur.

12 Eylül darbesi bir kere daha göstermiştir ki; devrimin zafere ulaşması için halk kitlelerinin örgütlenmesine, silahlanmasına önderlik edecek, bütün kendiliğinden mücadelelere yol gösterecek, bütün mücadeleleri bir hedefe hakim sınıfların iktidarını yıkmak; onların devletini parçalamak, yerine işçi sınıfı önderliğinde halk iktidarını kurmak hedefine yöneltecek bir kurmay heyetine ihtiyaç vardır. Devrimin başarıya ulaşması için, halk yığınları içinde yaygın olan hayalci, yanlış düşünceler yıkılmak, oportunizmin, revizyonizmin, reformizmin etkisi yıkılmak zorundadır. Bütün bunları yapacak bir tek teşkilat vardır. O da işçi sınıfının öncü bilimiyle, Marksizm Leninizm silahı ile donanmış partimiz TKP/ML dir.

Hakim sınıfların faşist cuntası, bugün bütün devrimci teşkilatlara bu arada özellikle, partimize saldırmaktadır. Onlar öncelikle halkın en ileri kesimlerini örgütlemiş olan devrimci örgütleri, bu arada özellikle de partimizi çökertmek istiyorlar. Onların bu hevesleri kursaklarında kalacaktır. Partimiz yaptığı hatalardan sürekli öğrenerek, hatalarını aşarak gelişecek, güçlenecektir. Partimiz yaralarını saracak, üzerine aldığı şanlı görevi mutlaka yerine getirecektir. Bundan kimsenin kuşkusu olmasın !

Çeşitli milliyetlerden yiğit halkımız, sözümüz sizedir ! 12 Eylül devrim açısından geçici bir yenilgidir. Hakim sınıflar bütün haşmetli ve sağlam görünüşlerine rağmen, gerçekte

Devamı 4.sayfada

EVVEL ZAMAN İÇİNDE

ON YIL' DA 41 KAT ARTMIŞ

Ferit ÖNGÖREN

İki yıl öncesinden bir haber 1979 bütçesi 396 milyar lle bağlanınca bütçenin 10 yılda 12 kat arttığı haber olmuş. Bu hızla şişme enflasyona bağlanmış. Doğrudur. 1981 yılı bütçesi 1 trilyon 582 milyar olarak bağlanınca bir hesap daha yaptık. 1971 den 1981'e tam 41 kat artmış. 1971'de bütçemiz sadece 38 milyarmış. Konumuz bütçe değil enflasyonun ne amansız bir boyuta ulaştığını bu rakamlar çok açık biçimde gösteriyor.

İşte bazı bütçe rakamları, bütçemiz ilk kez beş yıl önce 100 milyarı aşmış. Beş yıl sonra gelecek yılın bütçesi 1 trilyonu aşıyor ve bir buçuk trilyonu geçiyor.

1980 yılının bütçesi 770 milyar. 1981 yılındaki artış ise 812 milyar liradır. Yani Cumhuriyet tarihinde ilk kez enflasyon devlet bütçemizi aşmış bulunuyor Bu ekonomi bakımından bütün çanların çalması demektir. Devlet, kamu sektörü, özel sektör, her aile çok çok büyük bir tasarrufa ve ekonomik disipline girmelidir. Eski alışkanlıkları, bürokratik engellemeleri bir yana bırakıp, herkes el ele vererek bu ekonomik yangını söndürmeye koşmalıdır. Yoksa matematikteki rakamlar bitecek gibi görünüyor.

Maliye Bakanı, "Yeni bütçe savurganlığı önleme bütçesidir" dedi

Bütçe 10 yılda 12 kat arttı

BÜTÇENİN HIZLI ENFLASYON NEDENİYLE ŞİŞTİĞİ BELİRTİLİYOR

CHP'deki

Hakim sınıflar ekonomik çöküntülerini kendi ağızlarıyla itiraf ediyorlar !

MARKSİZM-LENİNİZM'İN KISTASLARI

"Marksizm-Leninizmin kıstasları" dizisinin son bölümü bu sayıda yayınlanmaktadır. Geçen sayımızda proletarya diktatörlüğü öğretisi konusundaki tavır üzerinde durulmuştu. Bu sayıda son iki bölüm olan; proletarya partisi ile ilgili öğretinin kabulü veya reddi ve ulusal sorun konusundaki tavır incelenecektir.

Marksizm-Leninizm'in en temel kıstaslarından biri olan proletarya diktatörlüğü öğretisi konusu ile doğrudan bağıntılı olan bir diğer kıstas da;

Proletarya partisiyle ilgili öğretinin kabulü veya reddidir:

Proleter devriminin ve proletarya diktatörlüğünün aracı, proletaryanın Marksizm-Leninizm silahı ile donanmış öncü partisidir. Proletarya partisi;

a) Proletaryanın devrim bilimini kendine klavuz edinmiş, devrimin kanunlarını kavramış, geri bilinçli kitleye doğru düşünceleri götürür, proletaryanın en bilinçli, en fedakar, öncü nitelikteki unsurlarını içinde barındıran işçi sınıfının öncü örgütüdür.

b) Proletarya partisi, işçi sınıfını ve tüm emekçileri kendi önderliğinde birleştiren işçi sınıfı ve emekçilerle iç içe olan bir örgüttür.

Proletarya partisi çeşitli şekillerde, işçi sınıfının ve emekçilerin tüm örgütlerine de yol gösteren, işçi sınıfı örgütlerinin en yüksek biçimidir. Proletarya partisi kesinlikle kendini sınıf yerine koymaz, sınıfından kopmaz. İşçi sınıfından ve emekçilerden bağımsız, onlara rağmen ve onlara karşı hareket eden bir parti proletarya partisi olamaz.

Proletarya partisi demokratik-merkeziyetçilik ilkelerini kendine örgütsel işleyiş ilkesi olarak kabul eder.

Proletarya partisi, kendi içinde de, dıştaki sınıf mücadelesinin bir yansıması olan ideolojik mücadeleyi sürdürür. Hem kendi dışındaki oportunizme, hem de kendi içindeki oportunist sapmalara karşı amansız bir ideolojik mücadele yürütür. Proletarya partisi oportunistleri ve oportunist düşünceleri kendi içinden mücadele ile tasfiye ederek oportunizmden arınarak gelişir, güçlenir.

Bütün bunlar, Marksizm-Leninizmin parti öğretisinin en temel ilkeleridir. Revizyonistler bu ilkeleri çok yönlü tahrif etmektedirler. Bugün özellikle "demokratik merkeziyetçilik" ilkesinin bürokratlaşmanın temeli olduğu konusundaki safsata burjuva çevreleri için de moda olan bir görüştür.

Proletarya partisi içinde ideolojik mücadele ilkesi konusunda da yanlış anlayışlar oldukça yaygındır. Arnavutluk Emek Partisinin, başını çektiği yeni oportunist akım "parti içinde hiç bir zaman iki çizgi olamaz" şeklindeki bir yaklaşımla, ideolojik mücadele ile idari-tedbirleri aynılaştırmakta, yer yer idari tedbiri her şey görmektedirler. Uygulamaları bu yöndedir.

Çin Komünist Partisi ise bir dönem parti içindeki ideolojik mücadele ilkesiyle "parti içinde iki çizginin mücadelesi"ni eşitleme şeklinde bir eğilim taşımıştır. Mesela bu Çin Komünist Partisinin 10.kongresinde kabul edilen tüzükte açıkça görülebilir. Çin Komünist Partisinin iki çizginin mücadelesinden anladığı, parti içinde burjuva ve proleter ideolojisinin mücadelesinin yasal olduğu değildi. O bunun ötesinde bu mücadelenin "iki çizgi", proleter çizgi ile burjuva çizgisi arasında mücadelenin yasal olduğu şeklinde bir görüştedir. Bu anlayış doğru değildir. Yasal olan parti içindeki ideolojik mücadeledir. Bunun iki çizginin mücadelesine dönüşüp dönüşmemesi objektif ve subjektif bir dizi etmene bağlıdır.

Ulusal sorun konusunda tavır:

Marksizm-Leninizmi revizyonizmden ayıran temel kıstaslardan biri de, ulusal sorun konusundaki tavırdır. Bu konuda da bir kaç mesele vardır;

a) Bugün dünyada hala bir dizi çok uluslu devlet vardır. Bu devletlerin kendi içinde hakim olan ulus, hakim durumda olmayan ulus veya ulusal azınlıklar üzerinde milli baskı uygulamakta, "devletin ve milletin bölünmezliği" propagandası ile devlet kurumu vb. bir dizi imtiyazını korumaktadır. Bu gibi ülkelerde milli sorunda ezen ve ezilen ulus komünistleri açısından görevler değişiktir. Bu konuda ikili bir görev sözkonusudur.

Ezen ulusun komünistleri ezen ulus sövenizmine karşı mücadeleyi esas almak; ve ezilen ulusun kendi kaderini tayin hakkını kayıtsız koşulsuz savunmak, propagandada ayrılma hakkının propagandasına ağırlık vermek zorundadırlar.

Ezilen ulusun komünistleri ise, kendi uluslarının milliyetçiliğine karşı mücadeleyi öne almak ve propagandada her milliyetten emekçilerin aynı devlet içinde özgür birliğine ağırlık vermek zorundadırlar. Ezen ve ezilen ulus komünistleri için her milliyetten sınıf bilinçli proletaryanın ortak sınıf örgütleri içinde örgütlenmesinin propagandasını yapmak ve bu yönde çalışmak ortak görevidir.

Soruna bu ilkeler açısından yaklaşıldığında, bugün kendilerine "Kürt komünistleri" diyen bir dizi teşkilatın komünist değil, Kürt milliyetçisi bir çizgi izledikleri görülür.

b) Emperyalizm çağında ulusal sorun, tek tek ülkelerdeki bir iç sorun olmaktan çıkarak dünyanın ezen emperyalist uluslar, ezilen yarı-sömürge ülke ulusları şeklinde ikiye bölünmesiyle emperyalizme karşı mücadelenin genel bir sorunu haline gelmiştir. Burda da yine em

peryalist ülkeler komünistleriyle ezilen, sömürülen ülkelerin komünistleri açısından, iki li bir görev sözkonusudur.

Emperyalist ülkelerde komünistlerin görevi öncelikle "kendi" emperyalist burjuvazileri - nin ezdiği ve sömürdüğü ülkelerdeki Demokra - tik Halk Devrimini, ulusal ve sosyal devrim mücadelesini desteklemek; ayrılığın propaganda sını yapmaktır.

Emperyalizme bağımlı ülkelerde komünistlerin görevi ise; ülkeyi ezen emperyalist burju vazi ile, emperyalist ülkelerdeki proletarya ve emekçiler arasındaki ayırımı net bir şekil de ortaya koymak, ulusal kurtuluş mücadelesi içinde de gerici milliyetçiliğe karşı mücade- le etmektir.

Hem emperyalist ülkelerin komünistleri hem de emperyalizme bağlı ülkelerin komünistleri açısından görev, uluslararası proletarya ile ezilen halkların sarsılmaz ittifakını sağlama ya çalışmaktır.

Proleter dünya devrimi, ancak emperyalist ülkelerdeki sosyalist devrimlerle, emperyaliz me bağımlı ülkelerde Demokratik Halk Devriminin ittifakının sağlanması ile zafere erebi - lir. Bu ittifakın sağlanması ise ancak karşılıklı güven, görevlerin kavranması temelinde olabilir.

c) Ulusal sorun emperyalizm ve proleter devrimleri çağında, proleter dünya devriminin bir sorunu haline gelmiştir. Ulusal kurtuluş mücadeleleri, genel planda burjuva demokratik dünya devriminin bir parçası olmaktan çıkıp, proleter dünya devriminin önemli bir parçası haline gelmiştir. Her milli hareketin enter - nasyonal proletarya tarafından (tek tek ülke lerde de proletarya tarafından) mutlaka des- teklenmesi diye bir sorun yoktur. Proletarya ulusal soruna proleter dünya devriminin çıkar ları açısından yaklaşır ve proleter dünya dev rimine hizmet eden, emperyalizmi zayıflatan milli devrimci hareketleri destekler, emperya lizmi milli hareket adına güçlendiren hareket- leri ise desteklemez.

* * *

Partimiz Merkez Komitesinin görüşüne göre Marksizm-Leninizmin kıstasları olarak veri - len yedi kıstas bugün Marksizm-Leninizm ile revizyonizmi birbirinden ayırtetmek için kullanılabilecek en temel kıstaslardır. Bu- nun yanında daha bir dizi bu kadar önemli ol mayan kıstaslar da sayılabilir. Sayılan ye - di kıstas aslında "proletarya diktatörlüğü, proletarya partisi, ve sınıf mücadelesi" ko- nularının açılmış şeklidir.

Daha önce Marksist-Leninist olan bir par- ti veya kişi ancak bu yedi noktanın herhan- gi birinde (veya birkaçında) çizgi teşkil den, sistemli sapma içinde bulunuyorsa, buna karşı mücadele ile bunun düzeltilmesi imkanı ortadan kalkmış ise, anti-Marksist-Leninist olarak değerlendirilmelidir. Daha önce Marks ist-Leninist olan bir parti veya kişinin de- ğerlendirilmesinde özellikle Marksizm-Lenin- izmin metodu konusundaki tavrı çok önemli bir rol oynar. Çünkü metod konusunda tavır, gelişme yönü, düzelmenin mümkün olup olmadı- ğı konusunda bize fikir verebilir.

* * *

Baştarafı 2.sayfada

güçsüzdürler. Kofturlar. Gerçekte güçlü olan- lar biz halk yığınlarıyız. Yeter ki yenilgi - lerden yılmayalım. Yeter ki bozguncuları ih - barcıları aramızda yaşatmayalım. Yeter ki ha- talardan öğrenelim. Yeter ki örgütlenelim, si lahlanalım ! Yürüyelim sömürünün ve zulümün üstüne !

ZİNCİRLERİMİZDEN BAŞKA KAYBEDECEĞİMİZ BİR ŞEY YOKTUR !

KAZANACAĞIMIZ KOSKOCA SÖMÜRÜSÜZ, GÜZEL BİR DÜNYA VARDIR !

KOMPRADOR PATRON AĞA DEVLETİNİ YIKACAĞIZ

HALK İKTİDARINI KURACAĞIZ !

5.12.1980

V.i.s.d.Pg. İ.Bilmez, Bahnhofstr.18, 2800 Bremen